

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Maghiarisarea medicinei, 118.
 Maghiarisarea prin școale, 223.
 Maghiarisarea și limba maternă, 142—145.
 Maghiarii spre perzanie, 131.
 Maghiarii urgișiți, 238.
 Magnifice amăgiri, 44.
 Maiu, 86.
 — Sași, Maghiarii și Românii la 3/15 — 110.
 — Apel pentru seobărea de 3/15 — 91.
 Mania ideei, 107, 121.
 Martie, 15 — 49.
 Marturisire, înfamă — 71.
 Măreția, Metropolitului, 218.
 Monarchul nostru și popoarele Sale, 200—204.
 Multumita Dumitorului, 196.

1848—1898, 5.

Zile: scurte, nopțile lungi, 245.
Zola, 34.

Actu pretins fals, 198.
Acușe grave neînteinuate, 227.
Adeșul și minciuna (În chestia participării
episcopului Dr. Radu la ședința dieței din
11 Aprilie), 75.
Aduarea învțătorilor gr.-cat. din tractul S
bilui, 94, 95.
— învțătorilor din Șinca-veche, 130.
— învțătorilor în Turda, 129.
— gnerală a »Societăței pentru crearea unui
loil de teatru român«, 113, 114.
Afacșii din Turda (Verno și Bologna), 163.
Aflărciu, Școală de stat între Români, 92.
—, Cestia școalei române din —, 119.
Agenți provocători în Munții-Apuseni, 47.
— — în Murș-Decea, 40.

sebeș), 66.
— Conferența dlui prof. Raica, 70, 71.
— băncilor 136.
— în Budapesta, 177.
Confișcarea „Patriei”, 206.
Congregația dela Lugos, 216.
Congregația com. Hunedoara 139.
Congresul din Turin, 227, 242.
Congresul Ligei, 116.
Congresul național electoral, 276—280.
Congresul stud. din România, 198.
Congrua și magnafii, 115.
— și Români uniți, 230.
— preoților. Proiectul de lege, 22.
Congruiei, Un protestant în contra — Entr. 76
— Pericolul 27, Causa — 219.
Consum, nouele dări de — 135.
Constatări 149.
Constanța, dela — 146.
Constituționalism maghiar, 250.
Contrastele zilei, 47.
Costumul național prigonit, 201—4
Credit agricol și industrial, Proiectul de lege
— pentru însoțirile de — 93, 94.
Crisa din Ungaria 270 — —

Macedonia, D.n —, 49
— Lupta pentru —, 33.
Măcelul din Dol, 117, 119, 120, 126, 132
Maghiarii și bar. Vasilco, 106, 107.
Maghiarilor, Situația — Entr., 108.

Qousque Tandem? (Scrisoarea lui Dr. Mi-
hail către Lucaci), 283.

Raportul societății „Inocențiu M. Clain”,
122 126.

Rector magnificus, 42.
Reforma legii electorale, 201.
Regele român și Tarul rusesc, 15.
»Reichswehr» și România, 22.
Relații de postă cu România, 282.
Resărit-a lumii lumina cunoștinței, 283.
Rășinari, Din — 281.
Reuniunea femeilor din com. Hunedoara, 275.
— din Abrud 236.
— învățătorilor din Vârșet (212), din Buteni, 138.
— de înmormântare în Sibiu 268.
»Revoluția valahă», 17. — la tribunal 20, —
din Pucăreni, 22. — din Alămor, 50. —
din Câmpeni, 197. — din Beiuș (un docu-
ment), 186.
»Revue de Paris» despre Români, 148.
România, din — 50, 52, 152, 162, 174, (Ab-
zicerea dlui V. A. Urechia), 51.
— calumniată, 37.
»România-Jună», dela — 33, 48.
Românii guvernamentali, 64.
— bucovineni și chestia limbilor în Austria.
Entr., 108.
— din Basarabia, 143.
— din Dacia-Traiană, de Alfred Rambaud,
50—59.
— din Moravia și Fr. Palacky, 151.
— la Roma, 185.
— și Sașii, nr. 21, — în Bistrița, 256.
— și obstrucția, 255.
»Românul nu pierce». Entr., 13.
Rusia și România, 19.
Rutenii, 73.

Săguna, memoria lui, — 123—134.
Sanctionat, ori nesanctionat? 153.
Sașii contra maghiarizării, 15.
Sătmăr, din — 12, 58. Chestiuni școlare din
părțile sătmărene. 113.
Scandale în dietă, 247—248.
Școala română în Ciucea, 273.
— Examenul rom. din A. Iulia, 141.
— ele din Brașov 144, 217, 248, 256, 259.
Seghedin, dela — 44. La —, 49.
Sălagiu, Din — Coresp. 118, 269—274.
Sălbăteci ungurești de 3/15 Martie, 52.
Semiții și antisemiții, 69.
»Sentimentul obștească», 71.
Sărbarea din Pitești, 101.
— mișcătoare (inaugurarea »Bihorenei»), 210
Sărbările din Praga și presa maghiară, 129
— culturale în Șomcuta, 166—7.
»Severineana», 267.
Sfărmituri veninoase, 212.
»Si-a dat arama pe față (Trib. Pop.) Entr., 89.
Sinaia, Dela — 141.
Sinoadele gr.-or, nr. 80 et sequ.
Sinod! În chestiunea ajutorului de stat., 61.
— provincial, 275.
Sionism patriotic, 197.
Sistemul (caracterizat de Rohonczy), 53.
— electoral și chest. naționalităților, 241.
Situția dualismului. 166
— internațională, 187.
— în Austria, 208, în Ungaria, 244.—
Slavism și Germanism. 128.
Socialismul maghiar, 33
— și sforța brachială, 56.
Socialiștii și 3/15 Martie, 52.
— și naționalitățile, 41.
Socialiștilor, Revoluția, — 26, 27, 29, 30.
»Societatea junimei» din Babța, 113.
Socetăți de cumpătare, 56.
Soții lui Szabó. Circulare de opreliște, 95.

Spionaj și intrigă maghiară, 8.
Stări de nesuferit. Valea Hășdăței, Coresp.,
125, 126, 165.
Stat polițienesc, 37.
Statistica școalelor, 43.
— defraudărilor din Arad, 152.
— maghiară condamnată, 273.
Studentii germani în grevă, 18.
— Chestiunea stud. nostri, 231—237.
Sturda, Scrisoarea dlui —, 260.
— Ziarele maghiare și S., 262 — »Tribuna»,
și St., 260.
Suceava, Dela — 192.
Suci, Aurel, 16, 26.
Supărarea Maghiarilor. 196.
Szabó tot Szabó, 258.

Teara Oașului, Din — 201.
Tărani români în temnițe, 282.
Teara brutalităților polițienesci, 40.
— minciunilor, 39.
Teatru românesc în Budapesta, 140.
Timișoara, Afaceri bisericesti din — 111,
112.
Tinerimea ardeleană din București, 101.
— din Budapesta, 101.
— Cătră tin. d. Oradea, 228, 229.
Tirani, Micii, — 276.
»Tribunei Poporului», Procesul —, 116.
»Tribunei», Jertfele —, 264.
Tricolorul în Sălește, 102.
— în Câmpeni, 123, 131, 140, 237,
— prigonit în biserică, 116.
Turda, — Dela, 156, 251.

Un cuvânt, de Romul Simu, 90, 91.
Ungaria — stat polițienesc, 34.
— Stările din — în lumină maghiară, 12.
— În — Studiu, politic de Baron Iehan de
Witte, 3—13.
Ungurească, Manoperă —, 21.
Ungurești, Școalele — din România, 47.
Ungurii. Cultura germană și —, 74.
— și Croații, 136.
Ungurilor, Loialitatea —, Entr., 73.
Universitari nevrednici, 134.
—tea din Budapesta, 171.
Universități rurale, 45.
Universităților, Crisa — germane, 19.
Urechia, Vorbirea dlui —, 53.
— dl — și »Pesti Hirap», 24, 30.

Vandalism unguresc în Brașov, 101.
Vasilco Răspuns baronului —, Entr., 111.
Vărsări de sânge în Ungaria, 49.
Videant consules, 240.
Viena. Din V., 222.
Vineria mare, gândiri de —, 76.
Voce polonă contra Maghiarilor, 16.
Volnicia dela Nusfalău, 51.

Zarand, Din —, 180.
Zola, 22 et sequ.

Foia și „Tribună literară“.

Academia română. Raport, 56—65
Acasă. Lui ț Ioan Macaveiu. De Alex.
Ciura, 31.
Acasă, de Margareta Moldovan, 170.
Agricultură națională — manual complet de
Dr. George Maior, 146.
Ăntăia dragoste. de Tr. Mihai, 13.
Anul-Nou în Brașov, 4.
— vechiu și anul nou, de Emilian, 1.

Anuarul școalelor din Brașov, 143.
Apusuri, de Ascanio 19.
Árpád — potpourri, de Simin, 139.
Aurelia Cionca, de »Simin», 145.

Balul »Ligei» din Brăila, 14.
— »Reuniunei femeilor române», 20.
Baronul Delaborde. Roman de Marcel Prevost,
42—47.
Buchetu lanonim. Novela de Jean Rameau, 15.

Cadențe de Simin, 193.
Căde-vor? de Ionescu-Gion, 100.
»Cămpul libertății», Pe —, de Ovid Densu-
șanu.
Căntece, poesii de Alvescu, 163.
Căntece populare din Oltenia, 139.
Carnevalului, de sfârșitul — în Cluj.
Cărțan în Macedonia, de P. Vulcan, 229.
»Castelul din Carpați», recensiu de Dr. D.
P. Barcianu, 34, 35.
Ciasul deșteptării de Octavian, 289.
Celei moarte, de G. G. Orleanu, 126.
Ce rău, poesie, de Elena din Ardeal, 283.
Cionca Aurelia (voci de presă despre concert),
145—146.
Chilavul, de Tr. Mihai, 13.
Christos a înviat, de Emilian, 75.
Clain, Memoriei lui Inocențiu M. —, 88.
Codană poesie, de G. G. Orleanu, 229.
Columna traiană. Sonet de Jules Brun, 15.
Concertul dela »România-Jună», 6
— »Reuniunei române de cântări și musică
din Lugoj», 43 44.
— »Reuniunei», 51.
Contemplare, poesii, de Sofronie Ivanovici, 193.
Coșbuc, Impresiuni din —, de George I. Pă-
tăcean, 129—131.
Crețele feței, novelă trad de I. E. Prodan,
153—155.
Crăciun fericit, de Ioan Scurtu, 283.
Cronica anului 1848, nr. 37—fine.
Cu litere nou de Simin, 169.
Cum arde focul... de Elena din Ardeal, 72.
Cuvântarea funebra, de I. Mețianu, 225.

Dela băi de Brunel, 175.
Dela Beiuș, de Dr. E. Dăianu, 182—187.
Dela »Binș», de Trandafir, 192.
Dela Hațeg, de Victor, 199.
Dela 48. Din memoriile lui Vasile Moldo-
van, 208, 214.
Dela Teatrul Național, de T. Urdean, 227.
Dela Teatrul Național, de Dela dunăre,
351—360.
De Sân-Văsiu, file rupte de V. C. Osvadă, 1
Desilușii, de S. B. Murășan, 72.
»Deșteaptă-te Române», — iubileul »Răsunc-
tului, 139.
Diplomătenii de Corobățiu, 161—162.
Domnul Pulcinel, de Carmen Sylva 211.
Don Miquel de Manara, de Lucian Bolcaș,
167—168.
Dornică, de George G. Orleanu, 133.
Drummond și România, 38, 39.
Duiosie, de Margareta Moldovan, 144.
După cununie, trad. Absprp., 214.

Elegie de Trandafir, 142.
Enciclopedia română, recens. de N. Basi-
lescu, 29.
E prea târziu, Floarea Soarelui, 263—264.
Etica creștinismului, de Valer Moldovan, 283.

Fecioara Maria. Legendă de Alexandrina Mi-
haescu, 75.
Flori de zăpadă, de Alexandrina Mihaescu,
Recens. de Dr. E. Dăianu, 75.
Fragment, (poesie), de Enea Pop Bota, 148.

Gazel, de Regulul, 75.
»Geografia pitorească», apel către învățători,
de A. Vlăhuță, 69.
Ghiocel, Schiță de Iulia, 53, 54.
Gladstone, V. E., 106.
Glasul zilei, (de 3/15 Maiu), de L. B., 99.

Habent sua fata libelli. (Apropos la confisc.
»Biografiei lui Iancu»), 40.
Horia la Împăratul Iosif, de Louise Mühlbach, 49.

Iarna I. Maior, 260.
Icoane și întemplări din 1848, de Vasile Mol-
dovan, 92—97.
Ideea de patrie și simbolismul Dunărei. Conf.
de Jules Brun, 73, 74.
Impresiuni dela 3/15 Maiu, 107.
Impresii dela »Astra» de Laetus, 179.
Impresiuni din Coșbuc, de George C. Pătăcean,
202—207.
Impresii din München, de Traian Mihai, 258.
Înainte! De Barbu Păltineanu, 98.
Înelul grației, de Otto Moser, 126.
Întăia iubire, poesie, de Emilian, 193.
Întrebări, 148.
Înșula cu tei de Traian Mihai, 148.
Îrime Calimar, de Simin, 150.
Instrucțiunea și Educațiunea, 183.
Jules Michelet, 149.

Lăcămile, de v. mol., 257.
La moartea Trubadurului, de George C.
Orleanu, 130.
Lege nouă, de Elena Ocrida.
Leopardi, Giacomo, 133.
Libertatea de I. Stuart Mill, trad. de Teodor
V. Păcățian, 181—până în fine.
Linba, portul și moșia, de Al. Ciura, 259.

Mama, de Simin, 85.
Mamei, de Marg. Moldovan, 260.
Mediul temperor, de Castruccio, 172.
Mickiewicz Adam, de Traian Mihai, 137
Mișcarea literară la noi, de Michail Drgo-
mirescu, 116—119.

Nu crezi? De Ascanio, 47.

O amintire din Năsăud, de Gene, 260.
O carte de vierit, de Petru Vancu, Recens. 120.
O crimă de sânge. Trad. de E. P. Bota,
248—249.
O fată cuminte. Tr. de b., 3.
O fi! — Este! Reminiscență de V. A.
Urechia, 98.

Pe gânduri, de Alexandru Ciura, 216.
Pentru cei arși, de Boule de neige, 23.
Pentru Sceptru, de Zara, 245.
Petrecerea de vară în Dej, 134.
— din Năsăud, 9.
— din Orlat, 9.
— din Orșova, 31.
»Poema română», 55, 60, 61.
Poesia toamnei, de Al. Antemirean, 26.
Preludii, de Lucian Bolcaș, 7.
»Procent, promil, interese etc. de I. C. Panțu».
Recens. de V. C. Osvadă, 37.

Procesul pronunțamentului din 1868, de D.
T. Caian, 123, 124.
Producțiunea fetițelor din Blaj, 105.
Proverbele Românilor, de Iuliu A. Zanne,
Recens., 122.
Psihologia zefemelei, de Max Nordau, 78, 79.
Producțiunea sodailor din Sibiu, 25.

Regret poesie de Elena din Ardeal, 155.
Regenta pământului, de V. A. Miculescu,
Recensiune, 72.
»v. ilustrată», Recensiune, 36.
Rend... de Enea.
Răni, de Jules Michelet, 149.
Rănia și România de (Cont. Aug. de Gub.),
b.
Roși, Memoria lui C. A. —, 64.

Săgu. Cuvânt comemorativ rostit de Dr. D.
P. arcianu, 131—136.
— La 6/28 Iunie, de Maria Cunțan.
Sărja. ov. de François de Nion.
Școale din Blaj, de prof. N. Brânzeu, 136.
Scrisoara de Marg. Moldovan, 33.
Scrisori la băi, 157, 175, 180.
Ședința erară a »Reuniunei sodailor, 64.
Șapte an Schiță, 12.
Seri de iah, (poesii) de Traian Mihai, 260.
Serată, a eia — literar în Blaj, 4.
— literară în Blaj, 84.
— română în Budapesta, 104.
Sfârșitul lui arol V., de George G. Orlean, 140.
»Somn ușor», de Alexandrina Mihaescu, 65.
Sonet de Elia Ocrida, 260.
Sonet, de Gerge G. Orleanu, 121.
—, de Traian Mihai, 47.
Stagnațiune literară, 142.
Stamati-Ciurea, Const. Un patriot băsărean,
de M. Telim, 66.
Stăna de Vale, le Brăduiu, 178.
Stefan-cel-Mare, le G. Cătană, 112.
Suci, Aurel. Cuvânt funebr., de Petru Truța, 31.

Tainele Castelului (Roman). De Charles No-
dier, 266 până 286.
Teatrul român. Isricul »Societății pentru
fond de teatru român», de Iosif Vulcan,
108—111.
Toarce fata, de Delvale, 47.
Trandafirului, de Elia Ocrida, 133.
Trei-Sfinți în Blaj, 2.
Tristă amintire, de Nrian, 75.

Ultima oară Novela, de Delaobad, 283.
Umorul lui Bismarck de I. S., 163.
Un cuvânt către femei. Trad. de I. E. Pr., 121.
Un cuvânt, de Catulle tendés, 59.
Un discurs al lui Bismarck, de * * *, 158.
Un dublu leagăn, de Gutave Maitre, 164.
Un răsnet, 140.
Unui orator, poesie, de Ian Scurtu, 283.
Vina doctorului Alais, 41.
Vioreaua, de Paolo Montezazza, 72.
Vioreaua de Trandafir, 246.
Visul Împăratului, de Simin 254.
Visul Peșelui, 12.
Vlad, Victor Delamarina. În memoria unui
poet bănățean, de T. Maiorescu, 62.
Vreai să ne »mpăcam! De Enea Ocrida, 130.

Zărzărului, de Deladunare, 75.
Zicători explicate, de G. Coșbic, 9, 10, 17.
Zi Tigane, de Dela cafenea, 233.
Zola și Verne, 21, 25, de Dr. E. Dăianu,

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Biblioteca Județeană ASTRA

175P

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se inapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiune

Sfârșitul
epochei
violente.

Discușiunea răspunsului camerelor române la mesajul tronului prezintă anul acesta un interes deosebit și din punctul de vedere al *lămuririi ideilor* în chestiunea națională.

Nu-i vorba, cei mai mulți oratori au ținut să dovedească dlui D. A. Sturdza, că politica d-sale națională în fruntea guvernului stă într-o flagrantă contradicție cu politica națională pe care o făcea în timpul opozițiunii.

Negreșit, dl Sturdza nu ar fi fost expus de doi ani încoace la atâtea atacuri, adeseori foarte vehemente, dacă, pe când era în opozițiune, s'ar fi mărginit a pune chestiunea națională în parlamentul român fără a ataca, în chipul cel mai violent, pe conservatorii atunci la guvern, sub cuvânt nu numai că ei nu ar fi dat un concurs cauzei naționale, ci și sub cuvânt, că guvernul *Catargiu-Carp-Lahovary* ar fi „trădat” această cauză.

Pe cât de mare era bucuria Românilor când au aflat, că dl Sturdza, șeful opozițiunii liberale, se hotărâse a vorbi în chestiunea națională în senatul României, pe atât de profundă era deprimarea tuturor ce l-au ascultat sau au cetit celebrul său discurs. Acusațiunile atât de grave și de violente pe cari le formula atunci dl Sturdza în contra guvernului „boierilor” aliați cu „magnați maghiari”, — erau făcute pe motiv, că guvernul de atunci era compus din „nemernici”!

În anul următor, 1894, dl Sturdza continuă campania sa din ce în ce mai violentă, acuzând mereu nu atât pe Maghiari, cât mai ales pe guvernul țerei românești, și acuzându-l de „trădare și vânzare de neam și de feară”!

Ca să putem judeca situația de astăzi e indispensabil ca să vedem mai întâiu ce zicea dl Sturdza în celebrul său discurs dela Orfeu. Ne mărginim a reproduce, fără comentariu, câteva pasaje mai marcante:

„Sunt chemat să vorbesc astăzi despre o chestiune mare și însemnată, despre chestiunea națională, despre chestiunea cea mai populară în România.

„Noi Români, toți la un loc, putem exclama: Vai vouă, cari ați scornit reul! Vai vouă, cari persistați în răutate! Căci Dumnezeu atotputernic nu vrea nedreptate și răutate dela oameni!

„Românii au suferit multe, au îngăduit multe. Ei sunt răbdători și cumpetați. Ei știu să aștepte, pentru-că au nădejde în dreptatea dumnezeiască! (Aplause)...

„Maghiarul a lovit, Românul a rămas statornic și neclintit; când violența a fost prea tare, el a ridicat glasul la cer, ca să-l audă Cel de sus, a ridicat glasul mai tare, ca să-l audă cei cari vorbesc o limbă cu dteul.

„Strigătul fraților noștri: *ne uoid Maghiarii* a trecut munții. Și după-că a trecut munții, el a devenit și la noi o chestiune de prima ordine, fiindcă am căpătat toți, căți purtăm numele de Român, conștiința că boierii noștri cari astăzi sunt la putere n-au inimă românească și nu simțesc românește, ci trădau chestiunea națională. (Aplause).

„Dar' de un an de zile, cine întoarce și restoarce chestiunea națională? Cine o demență ca un pericol general? guvernul român în conștiința sa guvernul maghiar. (Aplause).

„Guvernul român susține cu agenții lui și trimbiță urbi et orbi, în toate părțile, că chestiunea națională este identică cu irredenta și cu daco-românismul. Agenții guvernului român din redacțiile ziarelor din Pesta, din Viena, din Berlin, din Frankfurt, din München, din Paris, din Londra și din Roma nu au în peana lor altă decît — irredenta, daco-românismul, agit și întreținut de partidul național-liberal.

„Astăzi însă, când am devenit independenți prin propriile noastre forțe, prin munca vitejia noastră, să devenim oare de bună-

voia noastră casapii fraților noștri de peste Carpați? Aceasta nu se poate! (Aplause).

„Boierii acuzau pe Ioan Brătianu de irredentism și că e cu tripla alianță. Aceiași boieri ne acuză astăzi pe noi tot de irredentism și că noi suntem inimizii ai triplei alianțe. Atunci când trăia Ioan Brătianu ca și acum când sunt la putere, boierii au fost cu capul pe tîpise. Atunci ei erau vrășmași neîmpăcați ai triplei alianțe, ear' astăzi ei se făcînicesc că sunt cu tripla alianță, în momentul în care Maghiarii se facearcă a se servi de ea pentru a desființa pe România din Ungaria și a pune în pericol viitorul regatului român.

„Dar' să vedeți, domnilor, cum merge lucrarea boierilor mai departe, căci nu am sfîrșit catalogul trădărilor; și trebuie ca aci, întreaga trădare să fie vădită ca să știe tot Românul, că azi ne învîluie vrășmașul din afară prin vrășmașul din lăuntru; ca să știe națiunea cum stau interesele ei cele mai vitale și să judece între acei cari le apără și între acei cari le trădă. (Aplause).

„Astă-primăvară, fără să fie nevoie, s'a scos toată armata, s'a pus Bucureștii în starea de asediu, nu ca să ne împedecă pe noi de a face o mișcare revoluționară, căci știau bine, că nici că aveam asemenea gânduri, ci pentru-că au vrut să dea dovezi de supunere, arătînd cum au să lovească în chestiunea națională. (Așa e! Așa e!)

„Dar', domnilor, n'a fost de ajuns să demențe națiunea, să iee angajamente. Cel puțin să fi stat boierii la guvern neutri, — să lase chestiunea națională să-și iee cursul ei: să nu dea ajutor Românilor, dar' nici Maghiarilor. Inima lor înstrăinată dela orice simțire românească însă nu l'a iertat măcar neutri să fie. Nu! Ei, deschis și cu zel, au dat Maghiarilor ajutor, ca mai cu siguranță și mai iute să se ucidă neamul.

„Guvernul boieresc nu s'a mulțumit însă să dea bani, ca să tragă pe Români să asculte de sfatul ce le dădea continuu ca să-și plece capul; ci a trimis ca să-l convingă, că supunere trebuie să le fie lozine! A trimis emisari, femeiești și bărbătești, cari au cutriat în acest sens Ungaria liberi și nesuperați de nimenea. Au trimis impiegați din ministerul cultelor și instrucțiunii publice, profesori cari, cu concedii formale și neformale, au lăsat serviciul și catedra ca să se ducă dincolo să contribuie la vânzarea neamului românesc.

„Toți știau, Români și Maghiarii, că ceea-ce făcea țaria acțiunii românești de dincolo era unirea conducătorilor și unirea poporului cu conducătorii într-un singur gând, de a apără cu energie și cu inimă curată interesele neamului românesc. Boierii, neisbutind cu mijloacele indicate, au pășit la intrigă. Întăia lucrare a fost: — să isoleze pe doi din cei mai energici luptători de ceilalți confrăți ai lor, să isoleze pe *Eugeniu Brode* și pe *Aurel Popovici* de colegii lor din comitetul național din Sibiu. Mai întâiu i-au blamat, că s'au așezat în România, pe urmă că au relațiuni cu partidul național-liberal, în urmă au inventat tot felul de calumnii în contra lor, unele mai absurde decît altele, și în fine, când nimic nu prindea, au hotărît celor dela Sibiu, ca să se aleagă între colegii lor și guvernul român. Tîlul imediat al acestei frămîntări era suprimarea Tribunei, a ziarului comitetului național din Sibiu...

„Dar' planul boieresc nu a eșit cu totul la capăt cum era plănuit. Tribuna a fost în chisă pentru un moment și atunci s'a născut Dreptatea, organul așa zisilor „moderați”. Tîlta era, că Dreptatea să înlocuiască Tribuna, și ca prin „Dreptatea”, susținută de guvernul boieresc, sfatul de supunere să pîtrundă și să predominesă.

„Dar' nici acest complot nu a reușit pe deplin, căci Tribuna a reapărut, și chiar Dreptatea, cu voe fără voe, a fost trasă în curenții durerilor și suferințelor Românilor și are astăzi 29 de procese de presă. (Aplause).

„Cine cetește cu atențiune discursurile ministrilor și ale bărbatilor de stat maghiari, se va convinge că mare este speranța Maghiarilor în reușita întreprinderii lor de maghiarizare a Românilor, fiindcă în această întreprindere au de complice pe guvernul boieresc din București. (Aplause).

„Am arătat că totul constituie un complot urinos și o mare trădare de neam și de feară...”

După acuzări de asemenea natură era inevitabil ca chestiunea română să divizeze România și pe noi în două tabere, una de „patrioți” și alta de „trădători”.

Astfel pusă chestiunea, era natural că ori-și-care cuteza a vorbi de o politică oportunistă să fie numit „trădător”, și politica sa o „trădare națională”.

E cert, că guvernul conservator căuta să dea ajutor moral — mai ales grupărilor noastre mai moderate.

Nu aprobam această atitudine; dar' era ea, pentru-că nu o puteam aproba noi, o „trădare națională”? Evident că nu. Dar' dl Sturdza a introdus acest fel de raționament în lupta noastră națională.

După venirea d-sale la guvern, el a făcut exact aceeași politică oportunistă, și a fost atacat cu propriile d-sale arme.

Dar' dl Sturdza a declarat în discursul d-sale de astă-dată, că „dacă am fost nedrepti unii față de alții în trecut, se căutăm a fi de aci încolo drepti și unii și alții”....

Frumoasă vorbă și un mare progres ar însemna ea, dacă ar pute prinde rădăcini mai ales în ceea-ce privește atitudinea celor-ce vor să facă politica cu adevărat națională.

Să sperăm, că azi, când știm cu toții ce poate și ce nu poate face un partid politic din România în chestiunea noastră, acușiuni teroriste nu se vor mai formula și nu se va mai lărgi astfel valul de discordii ce au înălțat doi ani de-ărtindul mișcarea națională în loc.

Partidele din România ar trebui să înțeleagă acum, că interesul cu adevărat național al Românilor nu este ca ele să continue a se acusa cu patimă pe chestiunea națională, ci dimpotrivă, să caute în această cauză terenul de a se manifesta în fața fraților asuprași nu ca partide, ci ca România, unită în gând și în simțire și cu încredere deplină în marele ei monarch, și în frunte cu el, în puterea ei și în istoria ei menire.

Dar' ceea-ce spune dl Sturdza despre partidele din țeară, este adevărat și despre grupările noastre. Și noi am fost câte-odată nedrepti, în focul luptei, unii față de alții. Să căutăm deci cel puțin de aci înainte, ca armele odată frante să nu mai fie refăcute și folosite. Să tindem toți, ca buna înțelegere și armonia să prinză tărîm sănătos în mijlocul nostru și să consolideze rîndurile noastre, căci azi mai mult ca ori-și-când avem nevoie de unirea tuturor forțelor ce alcătuiseră odată țaria și gloria partidului nostru național.

Fie deci, ca anul nou, ce ne stă înainte să se deschidă pentru noi toți în semnul dragostei frățești, a respectărei convingerilor, în semnul păcii și al concordiei.

Sibiu, 12 Ianuarie m.

În jurul „Dreptății”. Două ziare străine și anume *Jedinstvo* din Spalato, comună în Dalmația și *Narodnost* din Panciova — polemizează din prilejul ce le-a dat „Dreptatea” Gazeta dalmatină sub titlul de: „Partidele moderate în Ungaria” a publicat un articol în care polemizează cu ziarul panciovan pentru-că acesta a judecat pe Dreptăști din cauza că au sistarea ziarului lor se retrag de pe terenul politic pe cuvînt, că „ovinizmul cercurilor politice maghiare face imposibilă validitatea elementelor moderate. *Jedinstvo* zice, că e ușor de înțeles retragerea partidului, căci în Ungaria numai rasa maghiară poate exercia drepturi politice. Elementele moderate slovace asemenea sînt de principii pasivității și numai moderații din jurul lui *Narodnost* în frunte cu patriarcul Brancovici se îndeletnicesc cu regretabila lor politică activă, care aduce atîta rău asupra poporului sârbesc.

Noua sesiune parlamentară. Actuala sesiune parlamentară ungară se va încheia, conform dispozițiilor de până acum, Lună viitoare. Noua sesiune se va deschide Marți. După constituire numai decît în 21 l. c. se va pune în discuție proiectul despre contingentul de recruți.

Din Fiume. Alaltăieri a ținut noua reprezentanță ședință pentru alegerea primarului și alor 2 vicepreșidenți. Guvernatorul *Szapary László* era în Budapesta, așa că la ședință a presădit locțiitorul Gaál Tibor, care s'a prezentat în „gală maghiară”. Acesta în cuvîntul său de deschidere își exprimă bucuria, că poate saluta reprezentanța ca locțiitor de guvernor. După aceea se cetește ordinea zilei și §. 47 din statut referitor la jurămîntul reprezentanților. Înainte de sfîrșirea acestui act *Walluschnigg* ia cuvîntul:

Ne-am adunat — zice oratorul — să depunem jurămînt, să jurăm credință Regelui și statutului nostru. Aceasta numai așa o putem face, dacă păstrăm neatacată autonomia noastră; pentru-că ce ar zice poporul, care ne-a ales, dacă am lăsa să i-se conștie drepturile. Spune mai departe, că Fiume e corp separat al coroanei ungare și astfel guvernul nu are drept a introduce legi fără de a întreba reprezentanța, declară că membri în comitetul administrativ nu vor alege.

Publicul de pe galerie și-a exprimat plăcerea de repește-ori în decursul vorbirii. Gaál Tibor a ascultat liniștit și la urmă a dat ordin pentru depunerea jurămîntului. Reprezentanții au jurat și pe rînd au strîns mîna locțiitorului.

A urmat alegerea de podesta (primar). *Mayländer* a întrunit 43 voturi, 3 voturi au fost pentru Dr. *Vio*, ear' 8 bile albe. Când președintele a enunțat alegerea lui *Mayländer* au răsunat furtunoase aplauze și evviva. *Mayländer* declară că primește cu bucurie acest post onorific, dar' nici la un cas nu poate jura ascultare față de nouele legi, pentru-că s'au introdus fără a fi întrebată reprezentanța. La aceasta categorică declarație Gaál răspunde:

— Fiind-că nu sînt autorizat a primi astfel de declarații condiționate, până la o ulterioară dispoziție mai înaltă suspend reprezentanța. Cu aceasta a părăsit sala.

Nu putem să admirăm îndeajuns brava ținută a humanilor întru apărarea drepturilor lor. Reprezentanța deocamdată rămîne suspendată.

Ce va mai drege Bánffy vom vedé.

Redeschiderea dietei croate. Alaltăieri s'a redeschis din nou dieta croată. Între rapoartele prezidiale a fost și raportul comisiei bugetare, care se va pune la ordinea zilei în ședința de Vineri.

Congregația comitatului Arad. În 10 l. c. s'a ținut congreagația comitatului Arad. La ordinea zilei a fost alegerea mai multor funcționari. La postul de primpretor din Halmagiu se spera să se poată alege un onorabil pretor român, care de 12 ani e în serviciul comitatului, dar' nu s'a putut.

Au fost în candidație și 2 Români, dintre cari nici unul n'a reușit, fiindcă și-au făcut concurență reciprocă.

A ajuns în discuție și adresa comitatului *Zolyom* pentru iubiul anului 1848. Din partea Românilor a luat cuvîntul dl *V. Mangra*, care a spus următoarele:

„Noi Români nu putem iubi ca Maghiarii anul 1848. Așezămintele acestui an sînt temelia constituționalismului actual în Ungaria, care a substituit privilegiile caștelor cu privilegiul unui singur popor, iobăgia îndvîdului cu iobăgia naționalităților.

„Sună plăcut cuvintele: libertate, egalitate și frățietate, dar' aceste bunuri ale omenirii în țeara noastră sînt monopolizate și exploatare în favoarea rasei maghiare exclusiv. Că să nu aduc alt exemplu, chiar alegerile sfîrșite mai tîrziu ilustrează deplin adevărul acesta. Un funcționar capabil și cu merite pe terenul administrativ nu poate înainta în deregătorie pentru-că e Român.”

Meetingul național
din Focșani.

— După „Epoca” din București. —

Un neașteptat succes a avut întrunirea, ținută de studenții universitari focșeneni, ieri, 24 Decembrie v. Comitetul de acțiune, împreună cu toți studenții universitari au pornit dela localul Ligei cu steagul, și au sosit la teatrul Lupescu, unde trebuia să se țină întrunirea; aci era adunat un foarte număr de public, ceea-ce a dat întrunirii un caracter imponent și solemn.

Întrunirea.

La orele 2 p. m. ședința se deschide, proclamându-se ca președinte dl *Mihail Picleanu*, care într-o cuvîntare caldă și plină de entuziasm, mulțumește studenților de onoare că i-au făcut-o; apoi dă cuvîntul:

Dl *Mironescu*, care într'un discurs bine argumentat dezvoltă chestia națională și îndeamnă pe Români să lupte pentru naționalitatea și integritatea neamului.

Dl *Tomulescu* începe astfel: „Să ungurim și petrite, ca să nu perim, a zis Kossuth, ear' eu zic: veți unguri petrite, ear' pe Români ba. Ei au ridicat censul pentru-ca Români să nu mai iee parte la vot. Legea naționalităților prevede pentru Ungari, ca cetățenii să fie crescuți în limba maghiară. Au alergat Maghiarii să persecute pe Români și în familie, luîndu-le copii și instalîndu-i în institute ungurești, dela vîrsta de 3 ani, numai pentru a-i unguri, — dar' n'au reușit.

D-șoara *Mihăilescu*, într-o cuvîntare energică, arată rolul femeiei în lupta națională.

Dl *Crăciunescu* zice: Vă mulțumim, cetățeni focșeneni, pentru încurajarea ce dați studențimei de a continua lupta în chestia națională; în această chestiune rolul cel mai mare e al studențimei, care trebuie să urmeze în această direcție pe cale pacifică și culturală; trebuie să facem apel lunei neoficiale din Europa, presei și studențimei universitare europene. Sfîrșește îndemnînd pe toți Români la unire și la luptă în chestia națională.

Dl *I. Ionescu* discută chestia Românilor din Transilvania din punct de vedere al dreptului internațional.

Dl *Braescu*, student ieșan, face o comparație a Românilor din Ungaria cu a celor din România liberă și apoi continuă: În Transilvania, Ungurii iau copii români și-i bagă în școala fröbeliană, îi botează cu nume ungurești.

Dl *Tarabuză*, student ieșan, recitează câteva versuri naționale, proprii, pline de energie și entuziasm.

Dl *Graur*, profesor la liceul „Unirea”, într'un discurs de valoare și meritoriu spune: Înteleptul nostru Rege, al cărui nume va rămîne scris cu litere de aur în paginile istoriei noastre a zis: după tînerimea de astăzi se poate cunoaște România de mîne.

Cu o tînerime ca cea de astăzi putem pași la luptă pentru frații noștri de peste munți. În țeara noastră, unde străinii au înaintat până a corupe moravurile, limba și sângele nostru, era natural ca studențimea să ia în mîna lupta națională. Datoria Românilor este de a contribui atît moral cît și material, cauzei Românești, când frații noștri sînt amenințați să piară sub presiunea hoardelor lui Tamerlan. Oratorul sfîrșește arătînd rolul fmeiei în lupta naționalităților.

Moțiunea.

Se cetește moțiunea, prin care cetățenii focșeneni se declară solidari cu frații de peste munți, aprobînd mișcarea lor și căpătînd încredere în intervenția legitimă a Europei.

Se ceteșc telegramele trimise de elevii focșeneni ai școlii de poduri și a studenților Vasile Miculescu.

Se hotărăște a se trimite telegrame Drului *Ratin* și Metropolitului *Miron Romanul* și președintelui Ligei culturale.

După întrunire.

La orele 4 jum, cetățenii, studenții, avînd în frunte pe dl *Picleanu*, președintele întrunirii și steagul Ligei culturale, pornesc în strîgite de ura și cîntînd imnul național pe

Bulevardul școalelor, str. Mare, unde fălăiau drapelele naționale, și primiți cu mult entuziasm de toți cetățenii, apoi parcurg pe strada Centrală și strada Săpăuara, conducând pe președintele întrunirii acasă, care cu lacrimi în ochi, mulțumește studențimei și-i îndeamnă a continua lupta până victoria va fi a lor.

De aci se conduce steagul la localul Ligei și mulțimea se răspândește în liniște. Vio.

1897—1898.

Nu ne vom ocupa aici de politică, nici ca reprimă, nici ca prospect. Ne restringem de astădată la chestiunea redacției ziarului nostru, pe care-l conducem acum de doi ani.

Dela început ținta noastră a fost să facem din *Tribuna*, ceea ce numele și caracterul ei spune că are să fie: *tribuna* publică a tuturor chestiunilor ce privesc pe Românii organizați în partidul național și pe toți Românii de pretutindena.

Larg este cadrul ce se deschide astfel activității noastre. De largi vederi și de generoase sentimente am ținut să ne conducem, pentru a corespunde marelui chemări, ce i-se impune acestui ziar.

De altă parte am căutat să clasăm vastul material, ce se aglomerează în coloanele *Tribunei* și am deschis mai multe rubrici noi.

Tribuna literară, deschisă numai la începutul anului ce expiră, s'a adevărat ca necesară. Aci am grupat toate informațiile privitoare la viața literară, artistică și științifică, și am dat mai mulți articoli de cuprins strict literar-științific. Registrul alăturat la acest număr arată ce s'a desfășurat pe *Tribuna literară*, și noi, pentru început, sîntem mulțumiți. Pe viitor însă vom nădăjdui și mai mult această rubrică. În lipsa unor bune reviste literare rubrica aceasta umple un gol și noi ținem, ca cetitorii noștri pe lângă partea politică să primească tot ce aspirațiile și pretenziunile lor pot aștepta și de pe alte terene.

Am deschis noua rubrică și *Chestiunilor bisericești și școlare*. Cu rezultatul acestora nu sîntem nici noi mulțumiți. E drept, că avem foi speciale bisericești, dar acelea parte apar numai săptămânal, parte au un caracter oficial, ce exclude tractarea liberă a unor anumite chestiuni.

Nu avem însă foi pedagogice. Unica ce a răsuflat în anul 1897 ni-se pare că va fi sistată. Cu toate acestea chestiuni școlare nu ne-au prea imbulzit. Și ce s'a publicat, a fost mai mult material lucrat în redacție.

Avem însă nădejde, că pe viitor atât *preoții*, cât și *învățătorii* noștri vor contribui cu munca lor la ocuparea din când în când a acestor *tribune* bisericești-școlare. Ele sînt deschise tuturor, cari au de a spune ceva bun, folositor, într-o formă convenabilă, obiectiv și instructiv.

Astăzi este locul ce i-l-am consacrat celei dintâi societăți culturale române. Însemnătatea ei actuală, și mai

ales menirea ei merită toată atențiunea noastră. Rugăm pe cetitorii noștri să ne țină în curent cu toate mișcările din despartăminte, ca să deșteptăm astfel interesul publicului pentru *Astra*, care concentrează aproape toată lucrarea noastră culturală.

Vieța socială încă este o rubrică nouă, la care am așteptat în mare măsură colaborarea publicului nostru. Sperăm, că pe viitor on. nostru public va contribui mai mult la această rubrică, al cărei scop e să țină în evidență viața noastră socială, ca să nu se infiltreze între noi nici un element străin și să se cultive tot numai motivele naționale românești.

Noi publicăm bucuros toate invitațiile și avisurile ce se fac cu prilejul petrecerilor. Ne credem însă în drept a cere, ca acele invitații și avisuri să se tipărească în *tipografia românească*, de cari har Domnului, avem astăzi și noi.

Față de tipărirea poeziei și pline de erori ce es din tipografiile străine, vom trebui să luăm măsuri. Căci nu e cuviincios ca din oboliile conferențelor spre scopuri filantropice de către Români, să câștige străinii!

Economia încă am îmbrățișat-o cu drag. Se poate vedea din registrul. Mai ales în timpul din urmă *Revista economică* a ținut în curent pe cetitori cu toate mișcările de pe acest teren.

Sperăm, că pe viitor vom pute fi tot așa de bine informați.

Pe colaboratorii noștri și pe cei-ce țin să ne ajute în greaua noastră lucrare îi rugăm să fie curanți și corecți. La timp, în grabă, obiectiv și adevărat: acestea să le aibă înaintea ochilor.

În sfîrșit rugăm pe toți cetitorii noștri să ne sprijinească prin abonamente. Fiecare să ne rămână credincios și fiecare să fie un propagator al ziarului nostru. *Tribuna* nu numai servește cauza națională, ci în unele privințe o și susține.

Să o susținem deci și noi sprijinindu-o cât mai mult.

Cu aceste observări încheiem anul 1897 și începem, cu ajutorul lui Dumnezeu anul 1898, care este al 15-lea an de existență al *Tribunei*.

Fie-ne tuturor un an fericit!

Aforisme politice

— Una la zi. —

Nu mai omul acela e liber, care are o cunoștință clară despre demnitatea sa de om, care simte că în interiorul său poartă o noblețea, care e cea mai înaltă și care de aceea priveghează netrecut a se menține în demnitatea sa și a nu-și permite nimic ofensator nici față de sine și nici față de alții. Numai acel om e liber, care își desvâlță în mintea sa propriile sale idei, nu vorbește după ni-menea ca un papagal, ceea ce nu înțelege și despre ce nu e convins el însuși, care cunoaște legile pe care Dumnezeu i-le-a scris în piept și fără frică de oameni caută să le corect-pundă, Auerbach.

De Sân-Vasiu.

— File rupte. —

Odaia e rece, frigul mă cuprinde și nime nu se află să mă încălzească cu o vorbă bună, cel puțin.

E preșeara zilei de Anul-Nou — preșeara zilei numelui meu.

Amințirile vremilor trecute mă năpustesc. Un dor vag și o lucrămătoare jale se întrec să stăpânească ființa-mi părăsită.

Dar' e preșeara „zilei mele” și vesel trebuie să fiu.

Singur în odaia tristă, în aceeași sărăcie de toate zilele de lucru, cum să fiu vesel în seara aceasta de mare sărbătoare?

Să es pe stradă.

Aici lumea multă cu nepăsarea-i multă, mult mă chinăsește.

Aș dori o distracție, de care să leg apoi vre-o amintire plăcută din „seara numelui meu”.

Cu nădejdea în piept și cu mâna scrutătoare pe pungă, intru într-o cafenea, ca să-mi „petrec”.

Mă pun la o masă; încerc să fiu vesel și ciocnesc paharul de sticlă cu gândul bun de a-mi striga (pianissimo se înțelege) un „să trăiești la mulți ani Vasile puile!”

Când să ridic paharul în sănătatea mea, un vecin al meu se și lungeste pe podini.

CRONICĂ

Sibiu, 12 Ian. n. 1898.

*Colaboratorilor,
correspondenților și tuturor
cetitorilor noștri*

An-Nou fericit!

Redacțiunea.

Un proces sîntel sărbătorii de mâne, numărul proximal foii noastre va apăre numai Vineri seara.

Redacțional. Dl. *Petru Simțion* redactor responsabil al „*Tribunei*”, a înecat cu ziua de ieri de a mai signa ziarul. De azi înainte locul îl ocupă de nou dl. *Andrei Baltes*, vechiul nostru redactor responsabil. Totodată dl. *Baltes* va signa ca redactor responsabil și *Foia Poporului*.

„Carmen Sylva”, societatea academică social-literară a tinerimei noastre din Graz, în ședința sa ținută la 7 ianuarie 1898, s'a constituit în următorul mod: Președinte: *Ilie Iancu*, stud. med.; secretar: *Ioan I. Fometescu*, stud. med.; casier: *Ioan Maron*, st. în drept; bibliotecar: *Ilarie Hoadrea*, stud. în drept.

Rectificare. La „*Mai nou*”-ul nostru de ieri despre „*Deschiderea dieței boeme*” s'au strecurat următoarele erori de tipar: În pasajul al 3-lea, rîndul prim: „*actul de deschiderea dieței*” în loc de „*actul de deschiderea dieței*”, și în pasajul al 4-lea, rîndul al 4-lea: „*naptea fidelității*” și iubirei față de *Monarch*” în loc de „*negțarea fidelității*” și iubire față de *Monarch*”.

Întinderea interconfesionalității. Că efectul legilor poreclite „*politice-bisericești*” e nespus de „*admirabil*”, — o dovedește și faptul, ca singur într-o comună, în *Oroszasa*, o sută treizeci și doi de țărani s'au făcut în anul 1897 interconfesionali! Și să mai zici că „*națiunea*” nu-i civilizată!

Sărb osândit pentru „agitatie”. Curtea cu jurați din *Seghedin* a osândit la trei luni închisoare și 200 fl. amendă pe un Sărb, *Bogdanovics*, acuzat, că printr-un articol ce a publicat în „*Zastava*” a comis „agitatie contra statului”. *Bogdanovics* n'a recurat, ci imediat și-a început osînda.

Di Onoriu Tilea și-a răscumperat obiectivul grațiat de *Anul-Nou* cu 5 fl., ce i-a dat la „*Fondul G. Baritiu*” al „*Asociațiunii*”. — Estă un fapt vrednic de imitat.

Mănăstirea Biosadului, e o mănăstire românească, aparținătoare la dieceza Gherlei. În primul articol din nr. 186 din a. tr. al „*Tribunei*” se scria: „*acolo un călugăr Păstor Arădă înlocuiește inscripțiunile românești din mănăstire în de cele ungurești, și în smerenia sa călugărească desprețuiește pe toți preoții români, cari totuși an de an merg acolo la rugă în fruntea poporului*”.

Referitor la aceasta un preot, un preot nu Rutean ca Păstori, ci Român ne scrie o scrisoare mai lungă luându-l în apărare. Zice că „*părintele Păstori* cu 7 ani mai înainte a

găsit mănăstirea împovărată cu aproape 1500 florini datorii, și afară de aceasta egumenul actual nu a găsit la mănăstire nici barem o vacă cu lapte.

Încă în vara anului trecut egumenul Păstori a plătit cea de pe urmă rată a datoriei de 15 mii florini și azi după 7 ani de economie rațională și conștientă a mai cumpărat averi imobile, ear' partea mobilă a mănăstirii o formează: turme de oi, de porci, cireadă de vite cornute, caii cei scumpi și boii cei frumoși, semen căror nu găsești în țeara Oașului.

S'a renovat mănăstirea, și s'a augmentat claustrul cu 5 chilii, s'a construit o sură mare din cărămidă, s'au augmentat grajdurile pentru vite, s'a aranjat „*țințiriu*” mănăstirii așa, că unde mai înainte cu 7 ani ridicau Jidanii — cu ocaziunea peregrinajelor, — șetrile lor cu tot felul de negoț și beuturi, azi în acel loc nu mai găsești decât flori frumoase și pomi roditori.

Cu ocaziunea renovării s'au pictat pe boltitura bisericii și cei 4 evangeliști și desușul lor stă scris prima-dată în românește cu litere cirile (!) st. ev. Luca... etc. — și durere — mai în jos și în ungurește... Va să zică totuși adevărul s'a pus în „*Tribuna*”. De aceea nu merită apărarea uau preot român părintele Păstori. Dela o mănăstire românească noi așteptăm lucrare românească.

Alt proces monstru contra țărănilor croați. Procuratura din *Ogulin* a ridicat de curînd acuză contra a 68 de țărani croați din Plaski, *vinovați de revoltă*. Casul acesta stă în legătură cu faimoasele turburări dela *Sjeniczak*.

Gimnasiu de stat în Făgăraș. Ministerul de instrucțiune intenționează să înființeze chiar în acest an *gimnasiu superior de stat în Făgăraș*. Din acest scop a făcut apel la oraș și comitat, să contribuie după puteri la cheltuielile de susținere.

Credem, că *membrii români ai reprezentanței comitatene din Făgăraș* își vor și face datoria față cu acest nou atentat maghiarilor!

Înmormîntarea baronului Schönfeld. fostul comandant suprem al armatei noastre, a avut loc Duminecă, la 11 ore a. m. la treagă garnisoana Vienei a eșit sub ordinul comandantului de cor *Uexküll-Gyllenbrand*. Arhiducei *Eugen* și *Otto* își conduceau diviziunile lor de trupe. Cîteva minute înainte de ora unu Maiestatea Sa a apărut înaintea bisericii votive, unde erau adunați: Arhiducei *Petru*, *Ferdinand*, *Frideric* și *Rainer*, dignitarii de curte, ministrul de externe *Goluchowsky*, prim-ministrul *Gautsch*, ceilalți miniștri, șeful statului-major *br. Beck* și alte personalități înalte. Maiestatea Sa a primit raportul trupelor. Defunctul a fost sînjit de episcopul *Coloman Belopotocky*.

Fișpan bănuț de pungăși. Fișpanul Cjanadului, *Kállay*, un șovinist diatru cei mai svăpăiați, e hotărît să se retragă din post, în urma grelei bănușeli, că și el ar fi implicat în *peccatoasele pungăși dela H.-M.-Vásárhely*.

Mania sinuciderii — ereditară. Celebru savant parisian, Dr. *Bronardel* a reușit să constate la cîteva familii ereditarea sinuciderii prin ștreang. Savantul cunoaște, spre pildă, o familie de țărani, al cărei cap s'a strangulat iac'așa, din flori de cuc. Sinucigașul a lăsat în urmă-i șapte ficioși și patru fete; dintre aceștia nu mai puțin oaze s'au sinucis. Copiii acestora încă s'au sinucis, cei mai mulți, și tot prin ștreang. *Bronardel* opinează, că strangularea exerciază o anumită influență asupra oamenilor necopți, mai ales asupra copiilor.

„Grosolana neștiință” a unui slujbaș maghiar. Luasem și noi știre despre casul, ce i-s'a întemplat vara trecută d-lui *Tache Stănescu* din Brașov, care aflându-se la Tuș-

nad și trimițînd la oficiul postal și telegrafic de acolo o telegramă pentru Ploiești, scrisă firește în limba română, i-s'a refuzat primirea telegramei pe motivul, că era scrisă românește. Cetim acum în *Gaz. Trans.*: „*În chestiunea aceasta primim din partea direcțiunii telegrafo-postale din Cluj înconștințarea, că pe baza știrii publicate în nr. 143 din 1897 al „Gazetei Transilvaniei”, numita direcțiune a pornit cercetare, care însă abia acum a putut fi rezolvată din cauză, că persoana acuzată, după petrecere de 2 zile în Tușnad, s'a mutat pe teritoriul altei direcțiuni postale și prin aceasta cercetarea s'a îngreunat. Resultatul cercetării, după cum ni-l prezentă amintitul direcțiune din Cluj, este următorul: Când d-ra Sofia Stănescu a mers cu telegrama la oficiul postal, se afla în oficiu o femeie, care „în credință, că cuprinsul telegramei trebuie să fie cunoscut funcționarului telegrafist, a rugat pe d-ra Stănescu să-i tîlmăcească pe ungurește cuprinsul telegramei. D-ra Stănescu însă n'a voit să facă asta, și în loc de-a pretinde să i-se primească telegrama, s'a depărtat din oficiu cu telegramă cu tot. Abia după 10—15 minute s'a reforsat însă din nou cu telegrama în oficiu, unde fiind prezent acum șeful postal, acesta fără nici o observare i-a primit-o”. În fine ne asigură on. direcțiune postală și telegrafică din Cluj, că „a procedat cu rigoare în contra persoanei din chestiune, care a lucrat necorespunzător, dar nu din rea voință, ci dintr-o grosolană neștiință”.*

Bande de Ruși în Moldova. *Epoca* scrie, că de un timp încoace bande întregi de desertori ruși trec Prutul în bărci, și devastă județele limitrofe. Furturi de vite se înregistrează zilnic. Mai zilele trecute, o bandă întreagă de hoți, mai toți desertori ruși, a fost prinsă în județul Fălciu. Capul bandei, un oare-care Efmov, a fost și el arestat de potera organizată pentru prinderea ei. Acum, o altă bandă de hoți, compusă tot din desertori ruși, a devastat biserica din Rediu-Tatar, județul Iași, furând mai multe icoane și alte obiecte sfinte de mare valoare. Banda cu întreaga ei pradă, a trecut Prutul, punându-se la adăpost dincolo de linia graniței române. Deasemenea se semnalează prădăciuni, comise tot de hoți veniți de peste Prut, și în județele Dorohoiu, Botoșani și Covurlui. Locuitorii din districtele mărginașe trăiesc într-o adevărată teroare, ca în tristele vremuri ale invasiunilor barbare. Ei nu mai au siguranță în ziua de mâne: din pricina slabei privergheri a autorităților, avuți și viața lor și a familiilor lor sînt la discreția bandiților. Ca odinioară Normanzii, acești noi barbari sosesec acum în șalei sau înnet, — când vremea permite, — acum trecînd Prutul cu piciorul, pe ghiață. După-ce pradă și puștiasc tot ce întîlnesc în calea lor, bandiții se reîntorc înapoi, ducînd cu dînșii prădăciunile lor.

Panama dela H.-M.-Vásárhely. Orașul, pur maghiar, *H.-M.-Vásárhely*, a devenit de o tristă celebritate în depravare. Hoți, otrăviri, omoruri, defraudări sînt lucruri de toate zilele acolo. De curînd am luat știre despre un nou scandal: O mare panamă la casa orășenească, scandal, care a avut de urmări sinucidera principalilor acușăți: căpitanul poliției și un concipist. Acum se anunță, că un nou vinovat s'a descoperit, controlorul *Banga*, care a fost suspendat din post și predat judelei instructor.

Scoaterea dărilor cu gendarmi! Și aici a ajuns *slăvia* stăpînire, ungurească! Cum în multe părți ale țării poporul, adus la sapă de lemn prin reaua recoltă din est-an, nu mai poate răbdi birurile grele, stăpînirea *josloșetei gendarmii* și sub baionetele acestora li-se vinde bieților oameni și cea din urmă mîna de fînă! Spre pildă în comuna *Bata* din Tolna o mulțime de oameni au fost înfalciți de executor cu baionetă, până și prețul reformat. Aceasta neputînd nici el plăti dările ce i-se cereau, gendarmii i-au luat cu puterea caii și trăsura.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

ANUL VECHIU ȘI ANUL NOU.

Bătrîn de zile — anul vechiu
În patul de durere
Să sbat singur, istovit,
În agonie... pierde...

Neplăns de nime, nejelit.
Tiranul astăzi mcare...
Când el cu rele ne-a muncit
Atunci să-l plîngem oare?!

Dar' eată... vesel surizînd
Din depărtare vine
Anul cel nou, i-ată de blînd,
Promite numai bine.

Simbol de pace pare el...
Lavor de fericire,
Promite „înfrășarea lui”
Și focul din privire...

Poporul românesc din nou
Zimbînd printre suspine,
Sperăază-un viitor mai bun
Cu anul care vine...

Și oare nu-i înșelător
Ca tatăl-seu bătrînul...?!
Dar' cu speranță-n viitor
Nutrește-se Românul!!

Emilian.

— Ce s'a întemplat prietene, îl întreb eu îngrijat.

— Nimic rău, dar' am voi să-ți facem acum la început „seranada de ziua ta” și după-cum știi n'avem „bass”. — Vîno te rog tu și cîntă-ți ca „bass”.

Mă cam surprinde „învitarea” asta, să-mi fac eu cînte și mai ales cînte în „bass”, dar' pentru „întregitatea și fala corului nostru” am cedat rugărei.

Am cîntat sublim — răpitor!?

După-ce am isprăvit cu serenada ne-am condus în odaia mea, sus în etagiu. (Atunci tîni petreceam de îmbuibat în etagiul I. — acum stau de lipsă în etagiul al 4-lea. — Ce ironie! Cu cât te sui mai sus, cu atât 'ți-e mai rău).

După mîncare, nu știu ce m'a lovit de „ziua mea” și am adormit „afund” în fotoliul meu. Toată truda prietenilor de a mă trezi, a rămas zadarnică.

Cei mai intimi dintre ei au făcut pe „domnul casei”, cel sărbătorit (dar' adormit) și petrecerea s'a continuat până tîrziu.

Au fost multe puncte în programul petrecerii, dar' a doua zi, pe mine unul cu deosebire m'a impresionat. Anume s'a jucat „*de-a zălogul*” și domnișoara casei (între noi fie zice: draguța mea) încă a luat parte la joc, deci și la urmările lui și încă fără permisiunea mea.

Las' că numai prietenii mei cei buni „*au cules fragi*”, totuși mie „*mi-a căzut așa de*

rău, încât în ziua mea n'am vorbit nici un cuvînt cu ea.

Dimineața, la Anul-Nou, toți prietenii au venit să-mi spună, că doresc ca la mulți ani să ajung ziua mea cu ei dimpreună.

... și pe struna acestora tîni cetesc amintirile „zilei mele”, și tocmai când ajung pe la copilăria cea mai copilărească nu-mi mai aduc bine aminte de toate. Rînd pe rînd uit amănuntele amintirilor și în sfîrșit uit și amintirea, căci adormisem deja.

— „Auf — Schon acht Uhr”.

„E ziua mea” — răspund somnoros servitoarei, care venise să mă scoale să merg la oficiu.

„Ja, ja, aber stehen's auf”.

Mă trezesc bine și văzînd că 8 ore au trecut, abia mă găsesc și acum sînt pe drum, fug la oficiu să nu capăt ocară la — „*ziua mea*”.

Viena.

Vasile C. Osvaldă.

Cugetări.

Inimile se fură, femeia se ia!
Femeile nu se ocupă cu literatura clasică, nevoind să știe nimic de *bătrîni*.
Unui june i-se laudă căsătoria, numai până-ce e logodit.

Iluiu Stettenheim.

Reuniuni de cetire. Primim următorul avis: Cei-ce doresc înaintarea poporului prin înființarea de „reuniuni de cetire” să se adreseze la subsemnatul comitet și vor primi toate documentele și îndrumările de lipsă în acest scop pentru deosebite și un exemplar de statute tipărit, trimițând înainte în epistolă încheiată 30 cr. în marce poștale și obligându-se a le retrimite recomandat după cel mult 7 zile dela primire. E destul a ști serie și cetii pentru a pute înființa o reuniune.

Comitetul Reuniunii de cetire și cântări în Zagora, p. u. Nagy-Nemegye (B. N. szod m.).

O aventură a Suveranei noastre. Vestitul medic Mesger din Amsterdam, care a fugit atât de bine pe înalta noastră Suverană, când era bolnavă, n-avea pentru toți clienții săi decât o singură sală de așteptare. Fiecare trebuia să aștepte ca să-i vie rândul. Într-o zi, o femeie săracă îmbrăcată, care-și intra la rândul, se adresa unei dame distinse de alături ca dînsa și zise: — Ce mult trebuie să aștepte cineva aci; d-ta ai de sigur un copil mic acasă? — Nu am. — Însă când te vei întoarce acasă, trebuie să gîrșiești prin odăi... — Nu, trebuia asta o fac servitorii mei. — Dar atunci de sigur trebuie să te apuci de gătit bucate? — Nici asta, pentru-că mănânc la hotel.

— Așa? Atunci dacă n'ai nici o treabă, ai pute să-mi dai mie rândul d-tale la doctor. — *Ou plâcere*, răspunse dama, care nu era alta decât... Suverana noastră.

Pentru monumentul lui Kossuth. Colecta întreprinsă pentru monumentul „sfîntului” Kossuth Lajos s'a terminat. Comisia instituită pentru colectare a predat zilele acestea întreg fondul, ajuns la enorma sumă de 354.555 fl., comitetului administrativ al Budapestei, care are încredințarea să realizeze planul monumentului.

Procesul majorului Eszterházy preocupă de prezent întreaga opinie franceză și toate foile parisiene și străine, cari publică lungi coloane de raport. President al tribunalului e generalul Lucier. Pertractarea e publică, dar cu reserva de a se declara secretă ori-cînd va sîf de cîvință tribunalul, în interesul apărării naționale, care ar fi periclitată prin eventuale desvăliri militare făcute înaintea publicului. Au fost ascultați 26 de martori, toți prezenți, între ei vicepresidentul senatului, Schauer-Kestner, acuzatorul Mathieu Dreyfus, fratele căpitanului deportat, și colonelul Picquart. Actul de acuză e redactat pentru nevinovăția lui Eszterházy și aruncă unele grave acuze colonelului Picquart, care probabil va fi adus înaintea tribunalului militar. Pertractarea se ține în sala, în care a fost osîndit Dreyfus. În public sînt prezenți mulțime de deputați, senatori, ziariști și dame. E de față și soția lui Dreyfus, în haine cernite.

Știri mărunte. Ministrul rus de instrucție publică, Deljanov, a răposat alaltăieri la Petersburg.

— În Budapesta un pușcăriaș, Fuchs Mátyás, osîndit pentru omor, a înnebunit din mustrare de conștiință.

— La Londra un lord, Roslyn, s'a dedicat carierei teatrale, pentru care a dovedit mult talent.

— În Strigoniu un soldat, amărit de maltratarea superiorilor, s'a sinucis.

Invitare de abonament la „TRIBUNA“.

**Cu 1 Ianuarie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.**

**Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.**

**Abonamentele se fac prin
mandate poștale și numai pentru
un timp, oare încep ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.**

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

**Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.**

Administrațiunea.

VIEAȚA SOCIALĂ.

**Petrecerea tinerimei române
din Oradea-mare.**

Tinerimea română din Oradea-mare aranjază la 3 Februarie 1898 st. n., în sala cea mare a hotelului „Arborele verde”, concert împreunat cu dans. Comitetul aranjator se compune astfel: Dr. Coriolan Pap, președinte. Dr. Aurel Lazar, vicepreședinte. George Voda, vicepreședinte. Teodor Pap, casier. Sabin Ignat, maiordom. Lucian Georgeviciu, notar. Victor Crețiu, controlor. Alexandru Aciu, Isaia Ardelean, Lucian Boceaș, Alexiu Boțor, Cornel Breban, Alexandru Bretan, Ioan Ciordaș, Nicolau Diț, Vasiliu Ghețe, Nicolau Kóváry, Demetria Lascu, Iulian Lechiciu, Iustin Marșieu, Augustin Mircea, Paul Obădean, Avram Papp, George Popoviciu, Nicolau Popoviciu, Nicolau Schiau, Eugen Șimonca, Dușan Spărișu, Coriolan Steer, Ioan Suciu, Augustin Szilvásy, membri. Începutul la 7½ ore seara. Prețul de intrare pentru persoană 2 fl., pentru familie 5 fl. Suprasolviile generoase se primesc cu mulțumită la adresa casarului Teodor Pap (F6-utca, Bartschpelota) și se vor cuita pe calea publicității. În pauză se va juca „Odașorul” și „Bătuta”. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea studenților săraci din loc.

Programa: 1. Numele tîu, de Porumbescu, executat de corul tinerimei. 2. Rugămintă a din urmă, poezie de G. Coșbuc, declamată de Alexandru Aciu. 3. Ce te legeni codrule, duet cîntat de d-șoara Ida Papp și Sabin Ignat, acompaniați pe pian de d-șoara Viora Ignat. 4. Prima rochie lungă, monolog de Iosif Vulcan, predat de d-șoara Hortensia Micla. 5. Quintet, de Porumbescu, executat pe violină de Victor Crețiu, Augustin Szilvásy, Nicolau Kóváry, Avram Pop și Dușan Spărișu.

Găgăunții dragostei, comedie într'un act de Iosif Vulcan. Persoanele: Olimpia, văduvă tină: d-șoara Veturia Papp. Tîrgoviștean, unchiul ei: d- George Voda. Dr. Ursulescu, medic: dl Nicolau Schiau. Marin, avocat: dl Sabin Ignat. Gogu, deputat: dl Coriolan Steer. Rița, Joița, Zina, Lucușă, Zoe, Aglaia, Lilica, prietenele olimpiei: d-șoarele Veturia Palladi, Viora Ignat, Maria C. Marchig, Veturia Daraban, Ida Papp, Elena Papp, Hortensia Micla. Anica, camerieră: d-șoara Marietta Iernea. Alecu, servitor: dl Alexiu Boțor. Se petrece la București în salonul d-nei Olimpia. Timpul prezent.

Balul Ligei în Ploiești.

Ni-se scrie din Ploiești, că la 10 Ian. st. v. se va da acolo obiceiul bal al Ligei. Pregătirile sînt mari și reușita promise a fi strălucită. Și până acum s'au subscris peste 2000 franci.

Din Hodoș.

Reuniunea de cîntări și musică a plugarilor români din Hudoș aranjează Marți, în 6/18 Ianuarie a. c., la Botezul Domnului, în sala școalei gr.-or. rom. din loc, concert împreunat cu petrecere de joc. Prețul de intrare de persoană: 20 cr., de familie constătoare din 3 persoane: 40 cr. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii. Oferte benevole sînt a se trimite casarului reuniunii: Iulius Vodă, econom, Hudoș, u. p. Lugoj, și vor fi cuitate pe cale publicistică. Începutul la 7 ore seara.

Programul: 1. „Stăneuca”, cor mixt de Musicescu. 2. „Taci bărbate”, cor mixt de I. Vidu. 3. „Lupta dela Călugăreni”, poezie de C. Aricescu, deklamată de coristul Iulian Blajovan jun. 4. „Moțul la drum”, cor bîrb. de I. Vidu. 5. „Treii surzi”, poezie de Speranță, deklamată de coristul Pavel Săcoșan. 6. „Toaca”, cor mixt de I. Ionescu. 7. „Movila lui Burcel”, poezie deklamată de coristul Vasile Folpan. 8. „Româneuca”, cor bîrb. de Murășan. 9. „Fac ce a făcut tata”, poezie de Speranță, deklamată de coristul Ioan Vodă. 10. „Bobocile și inele”, cor bîrb. de I. Vidu. 11. „Zi c'ai fript”, poezie de Speranță, deklamată de coristul Vasile Bîrbos jun. 12. „Lugojana”, cor mixt de I. Vidu.

Din Năsăud.

Reuniunea română de cîntări din Năsăud invită la serata musicală împreunată cu dans, care se va ține în Năsăud, la 12 Ianuarie st. n. 1898, în otelul „Rahova”. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării de persoană: pentru membrii activi și ajutători 50 cr.; pentru nemembri 80 cr. Ofertele marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Posta Redacțiunei.

Didin. Primit. Vom vedea.
Dlui „Un preot român”. N'am publicat în intrige corespondența despre m. Biesadului, pentru-că nu înțelegem să facem reclama egumenului Păstori, care neromân fiind este capul unei mănăstiri românești.

Mai nou.

Episcopie gr-cat. maghiară.

În ședința de ieri a dietei ministrul Wlassics a răspuns la interpelația deputatului Rátkay în cauza episcopiei gr-cat. maghiare. A declarat că aceasta atîrnă dela chestiunea liturgiei maghiare, care e afacere internă a biserice catolice. Guvernul însuși și episcopatul își știe datoria. Pertractările în acest scop decurg. — Dieta a luat la cunoștință răspunsul.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

Logodnica contelui Stuart. A apărut în editura „Foi literare” Logodnica contelui Stuart, povestire din viața Românilor bihoreni, de Lucreția Rudow-Suciu. E un frumos volum, ce se extinde pe 150 pagini format 8° și se poate comanda dela editorul W. Rudow din Oradea-mare. Volumul cuprinde o prea interesantă povestire, publicată și în „Foia literară”, și ni-se pare cu atât mai interesantă, că e luată din viața Românilor bihoreni. O recomandăm cu căldură cetitorilor nostri.

Tot în aceeași editură a apărut încă un volum: Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Pribeagul îndrăgostit din „Tales of the Alhambra” de Washington Irving, tradusă de Dr. T. Volumul se extinde pe 42 pagini format 8° mare și costă 30 cr.

Ziarul călătorilor. În tipografia „Univerz” Luigi Cazzavillan din București a apărut Ziarul călătorilor și al întreprinderilor de pe mare și uscat. Apare de 2 ori pe săptămână, Marți și Vineria în numere de câte o coală. Publică interesante istorisiri despre călătorii și romane sensaționale, precum și varietăți științifice. Până acum au apărut 15 numere, în care s'a publicat și romanul: Castelul din Carpați. Fiecare număr are și ilustrațiuni. Costul abonamentului 4 lei 50 bani pe an. Abonații pe un an primesc și un volum de roman. Administrația strada Bresoianu 11.

Bibliografie.

CĂLINDARUL POPORULUI

— pe anul 1898. —

— Voci din presă. —

Epoca.

Eată ce scrie recensentul literar al Epocii din București sub titlul:

— Un călindar al Poporului. —

Vestitorii anului viitor au început să apară.

Parisul, în special, ne-a trimis peste douăzeci de călindare, mai toate umoristice. La noi în țară, până acum nu s'a tipărit nici unul pe 1898, dar ni-s'a svonit că anul acesta ne rezervă, în materie de calendaristică, un adevărat „eveniment literar” datorit unuia din marii nostri literați.

Ne vine însă de peste munți un călindar tipărit românește, la Sibiu în editura societății pe acțiuni Tipografia.

Ori-câte publicații de acest fel ar mai apăre în limba românească, încontestabil că nu vor putea face de prisos volumul acesta de o sută-douăzeci de pagini intitulat: „Calendarul Poporului” pe anul 1898.

Titlul chiar spune pentru-ce. Toate călindarele, cari au să se tipărească în țara românească se vor adresa păturei culte a societății. Afirmăm aceasta anticipativ, întemeiați pe experiența trecutului.

Nici un călindar n'a apărut în țara noastră, care să fie cu adevărat pentru popor, cum este „Călindarul” societății din Sibiu.

Tipărit cu multă îngrijire, avînd mai multe ilustrații excelent executate, călindarul cuprinde pe lângă materia calendaristică absolut trebuincioasă, o bogată materie literară, precum și o mulțime de cunoștințe economice de mult folos, toate scrise într-o limbă clară și curgătoare și într-un stil potrivit cu înțelegerea poporului.

Așa, partea literară conține, între altele, o schiță biografică a iubitelui poet transilvănean George Coșbuc, precum și câteva dintre cele mai reușite bucăți ale poetului; asemenea și schițe asupra literaturii noastre Ioan

Creangă și Th. D. Speranță, precum și o mulțime de glume, rostiri, zicători și cuvinte populare.

O rubrică interesantă este „Răvașul nostru”, care este o cronică națională cuprinzînd toate întîmplările și toate mișcărilor românești de dincoace și de dincolo de Carpați, în intervalul din Septembrie 1896 până la Sept. 1897.

Recomandăm cu căldură publicațiunea aceasta și dorim să aibă imitatori și în țara noastră.

Zara.

La librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află următoarele cărți:

Memorial	Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
Doina	conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu	—28
Critice	1867—1892, de Măndrescu. Vol. I și II. 2 fl. — cr.	4.—
Poveștile Bănătuului	de Căntana	—30
Literatură popor. română	de Gaster	2.50
Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou	de Dr. Iuliu Olariu	2.50
Cerșitorul	dramă în 2 acte de Livescu	—50
tudii Critice	de Ghera. Vol. I și II. 2 fl. 20 cr.	4.—
Higiena română	de Dr. Leo Murășianu	1.—
Izvoade	de Demetrescu	4.—
Trandafiri și viorele	de Pop-Reteganul	—60
Din Moldova	schite de Kotzebue	1.—
Floarea din Firenze	de Livescu	—50
istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul	de Nicolau Bălcescu	2.—
Trăvnițe	10 piese Slovești Vol. I și II. 1 fl. 50 cr.	3.—
Scrierile părinților apostolești	de Dr. Iuliu Olariu	—70
Merinde dela școală	de Popa	—60
Despre influența impregiurării	de Panait Zosin	—50
Memorii din timpul războiului	de Georgescu	—88
Pui de lei	poesii eroice, de Nețescu	1.—
ediție de gală	de Nețescu	2.—
Foșii	de Macedonski	2.—
Copii de pe natură	de Negruzzi	1.50

La comanda din afară se se adăgă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear pentru expediție recomandat 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână respirate prin atîția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mîncuș, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o „Tipografia” când a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografiei” soc. pe acțiuni la Sibiu.

Sosii în Sibiu.

În 12 Ianuarie n. 1897.

Hotel „Împăraul Românilor”: W Neudek, inginer sup. din Bechtelreue-mare; Bogdan, profesor din Brașov; G. Hess, comerciant din Linz; M. Deutsch din Timișoara, M. Seigelstok, R. Rosenberg, E. Weiss, Seissinger, I. Elger din Viena, S. Aprily, I. Koos din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Kostent, sublocotenent din Mo tar; I. Gross, econom din Merghindeal; Weiss, neguțtor de lemne din Homorod; G. Wiser neguțtor din Orăștie.

Hotel „Neurichter”: A. Nagy, proprietar din M. Ludoș; Stefan Krauss, voiașor din Gârbova; B. Klein, comerciant din Budapesta.

Hotel „Habermann”: G. Lutsch cu soția, econom din Agnita.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 13 Ianuarie n.

Beneficiul capelmaistrului Fr. Frenzel.

N a n o n.

Operetă în 3 acte, de Richard Gené.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Ian. n. 1898.

Semănaș	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu	75	—	76	—
Bănașesc vechiu	75	12.50 12.6	76	12.70 12.75
Grâu dela Tisa	75	12.45 12.55	76	12.60 12.70
Grâu „Pesta”	75	12.15 12.65	76	12.70 12.80
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	—
„Bacia”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—
Semănaș, vechi ori nou	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă	
Săcăra	de nutreț	70—72	8.65 8.70	
Orz	de vînzare	30—32	6.70 7.40	
„	de vînzare	34—36	8 — 9.50	
Ovăz	de vînzare	37—41	6.80 6.65	
Oareș (porumb)	de vînzare	—	5.20 5.25	
Maiz	de vînzare	—	5.10 5.15	
Hrișcă	de vînzare	—	18 — 18.5	
			4.80 6.10	
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Mai-Iun. Iul.-Aug. Sept.-Oct.	12.04 5.36 6.85	12.06 5.37 6.87	
Cucuruz	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Mai-Iun. Iul.-Aug. Sept.-Oct.	—	—	
Ovăz	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Mai-Iun. Iul.-Aug. Sept.-Oct.	—	—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 12 Ian. n. 1897.

Hărto-moșă română	Cump.	9.46 vînd	9.51
Lăre turcești	—	10.60	10.65
1/2 Imperiali	—	9.35	9.40
Ruble rusești 100 a	—	126.25	127.25
Galbeni	—	5.64	5.70
Napoleon-d'ori	—	9.48	9.53
„ (rusești)	—	—	—

Bursa de Budapesta.

Din 10 Ianuarie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ 4%	—
„ „ val. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărto austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.—
„ de aur austriacă	19.—
Losuri austriace din 1860	146.50
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Argintul	5.73
Galbeni împărătești	5.67
Napoleon-d'ori	9.53
Marci 100 imp. germane	58.77
London 10 Livres sterlingi	120.—

Bursa de Viena

Din 10 Ianuarie n. 1897.

Renta de aur 6%	—
„ „ 4%	122.20
Renta ung. v. c. 4%	100.—
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	99.—
Imprumut cu premiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.—
Renta de hărto austriacă	102.45
„ de argint austriacă	101.80
„ de aur austriacă	128.30
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Argintul	5.71
Galbeni împărătești	5.69
Napoleon-d'ori	9.53
Marci 100 imp. germane	58.77
London 10 Livres sterlingi	120.—

Bursa de București.

Din 29 Decembrie v. — 4 ore p. m.	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	99
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumutul municipal 5%	97
Scrieri func. rurale 5%	—
Idem urbane 7%	—
„ 6%	102
„ 5%	87
Banca Națională (100 lei vînz. intr.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vînz.)	420
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vînz.)	467
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. rom. de con. (250 lei vînz.)	106
Oblig. Cassei Pensunilor	280
Agio	—

Oroloage de buzunar dela 2 fl. în sus.

Iuliu Erős,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Edificiul „Transilvaniei“.

Toate soiurile de oroloage, giuvaere, articole de aur și argint, tot felul de producțiuni ale

Aurăriei și argintăriei

Oroloage de argint pentru domni și dame . . . de fl. 4.50
 Oroloage de aur pentru dame, cu lanț . . . „ „ 12.—
 Lanțuri de argint pentru oroloage și de gât . . . „ „ 1.—
 Inele de aur și inele pentru logodnă . . . „ „ 2.50
 Brășete și broșuri de argint . . . „ „ 1.—
 Cercei și cruciulițe de aur . . . „ „ 2.—
 Utensilii de argint pentru mâncare, 6 bucăți în etui „ „ 5.—

Fiecare bucată e probată de oficiul pentru probele de metale și provăzută în semn de veritabilitate cu marcă, afară de aceea dau garanție în scris. În așteptarea de numeroase binevoitoare comande, semnez

Iuliu Erős.

[2794] 8—58

Pentru oroloage nouă și reparații, garanță onorabilă de 2 ani.

Lupe, ochilari, lornete pentru teatru.

Cea mai nouă și cea mai bună hârtie de țigărete și tuburi

„EDISON“

care întrece toate fabricatele de până acum în privința bunătații și fineței.

[1785] 23—30

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cr. în marce postale. [478] 47—52

Curt Röber, Braunschweig.

Tocmai a apărut și se așteaptă de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

UNGARIA

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea „Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

Max Nordau

Naționalitatea

Traducere de Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra lîmbei naționale și a naționalității, interferează în cel mai necruțător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Pomada Magda a lui Kessler

este pe baza compoziției dermatologice-terapeutice un remediu cunoscut ca cel mai excelent în contra mătrefei, cum și pentru căderea părului. Pomada Magda, prin mulți ani aprobată, de tot nevătămătoare face un efect excelent în creșterea părului și se recomandă la toți, precum și la copii, ca un remediu excelent prophylactic în contra tuturor boalelor contagioase ale părului.

[2823] 9—10

Deposit central de expedițiune la farmacistul

Rudolf Kessler,

în Gyertyámos (comitatul Torontál).

Prețul 3 coroane.

În Brașov: în farmacia lui Ferd. Jekelius, și în farmacia lui Francisc Kelemen, — în Sibiu: farmacia Moștenitorilor lui Molnar, strada Cisnădiei, — în Reghinul-săsesc: în farmacia lui Emil Wermescher.

Declarațiune publică!

Subscribul institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abuzuri ale pictorilor și excelenți artiști de portrete și spre a-i pute ocupa și mai departe a hotărî abize pe un timp scurt și numai până la revocare a resigna de orice folos sau câștig.

Noi liberăm pentru numai 7 fl. 50 cr.

ceea-ce constituie numai jumătate din spesele reale de efectuare

un portret în mărime naturală

(bust)

în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,

a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.

Cine dară dorește să comande portretul sau, ori al soției, copiilor, părinților, rudenilor, ori al altor iubiți ai săi, chiar și al rudenilor și amicilor de mult repotați, nu are decât să trimită fotografia acelor, nu împoartă în ce poziție, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur va fi surprins și răpit.

[1971] 16—20

Cutia la portret se va socoti în prețul cumpărării.

Comanda la care se adăuge fotografia, ce se va retrimite neatinsă dimpreună cu portretul, se primește numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu ramburs, la

„Kosmos“,

institut artistic de portrete, Viena, Mariahilferstrasse 116.

Pentru executarea cea mai excelentă, conștientoasă și pentru asemenea cea mai fidelă a portretului cu originalul se dă garanție.

Mulțime de scrisori de recunoștință și mulțumită stau deschise spre privire ori-cui.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou de

Anul-Nou!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unu exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.